

soner, som trænge til at isoleres og berøves deres Frihed af Hensyn til Samfundet, blev anbragte, kunde man — det er min Overbevisning — trygt lægge baade Straffereglementer, Prygl og Ris, og hvad dertil hører, paa Hylden.

Den højtærede Justitsminister gjorde til Slutning en Bemærkning om, at der kunde tænkes den Udvej, at disse Anstalter overgik til Staten. Ja, hvis den Ordning, Justitsministeren her har antydet, kunde finde Sted, vilde det for mig, og jeg tror for mit Parti, indeholde den største Betyggelse. Jeg skal nemlig villig erkende, at efter det Kendskab, jeg har og har faaet til Overbestyrelsen for de to Anstalter, har jeg ikke megen Tillid til, at Forholdene i væsentlig Grad ville ændres, selv om der kommer en ny Forstander. Jeg tror, at de to Anstalter maa bringes ind under Offentlighedens effektive og stadige Kontrol. Naar den højtærede Justitsminister mod denne Opfattelse og dette Princip indvender, at Anstalterne saa vilde miste de private Bidrag, vil jeg dertil sige, at disse Bidrag ere ikke store. Jeg staar her med Regnskabet for 1905 i min Haand, og det viser, at Flakkebjerg i alt i 1905 har haft en Indtægt af 2,684 Kr. Men deraf ere de 2,350 Kr. offentlige Midler, Resten er private Bidrag. Den nuværende Overbestyrelse har i Virkeligheden, ved ikke at kunne faa flere Midler, vist, at den ikke egner sig til at faa en større Del af Befolkningen interesseret for de to Anstalter. Saaledes som Forholdene nu have udviklet sig, var det ønskeligt, at disse Opdragelsesanstalter i Lighed med Børnehjemmene kom under en virkelig god og forstandig Kontrol.

Jeg skal derfor slutte med Ønsket om, at denne Forhandling om Flakkebjerg maa føre til, at der indledes Overvejelser inden 3die Behandling, som resultere i, at Overbestyrelsen erklærer sig villig til at fra træde. Hvis ikke, forekommer det mig, at det naturligste vilde være, at vi ved 3die Behandling stemte for at berøve Flakkebjerg det Tilskud, den nu faar af Staten.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Da jeg omtalte Forholdene paa Flakkebjerg i Lørdags, meddelte jeg ogsaa, at samtlige de Dreng, som vare blevne straffede saa haardt, ogsaa for Bagateller, bag efter havde erklæret til Fuldmægtig Schrøder, at de intet havde at klage over Forstander Mortensen, for han var en god Mand. Der blev af den

højtærede Minister nævnt en Dreng blandt dem, Chr. Springer, som sagde, at han havde det godt paa Anstalten, og at han ikke blev behandlet værre, end han havde fortjent. Jeg ved en Smule om den Dreng, han er fra Fredericia. Da der første Gang i Bladene fremkom en Kritik over Forholdene paa Flakkebjerg, hvor hans Navn blev nævnt, skrev han i et Brev til Forældrene, at de ikke skulde tro paa, hvad der fremkom i Bladene, det passede ikke, han havde nok faaet Prygl, men ikke en Smule mere, end han havde fortjent, han havde det godt paa Anstalten. Han skrev endvidere til Forældrene, at de ikke skulde blive bange over, hvad der kom frem i Bladene om ham og de andre Dreng. Saa tænkte Forældrene: Det er bare noget, Bladene finde paa at skrive. Ganske kort efter kom Drengen løbende hjem til Forældrene. Han var flygtet og sagde, at det var umuligt at holde ud at være der, for de bleve saa skrækkelig slet behandlede. Nu var han ikke under Paavirkning, det nævnte Brev var skrevet efter Diktat. Jeg gad vide, hvorledes det vilde gaa den Dreng, som i Omegnen af Flakkebjerg kommer til at tjene hos Forstander Mortensens gode Venner og bekendte blandt Gaardejerne derude, hvis han klagede. Gaardejerne sige: De Dreng have aldrig klaget til os over Mortensen. Nej, Gud hjælpe dem, om de gjorde det. Jeg forstaar godt, at de Dreng vel vogte sig for, naar de komme til Mortensens Venner i Omegnen, at sige: Mortensen er en slet Mand. (Uro paa Tilhørerpladsen.)

Formanden: Tilhørerne maa forholde sig rolige og ikke forstyrre Forhandlingerne her i Tinget.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Maaske have de — det fremgaar af de Oplysninger, der fremkom fra den højtærede Minister — en enkelt Gang kunnet klage over Lærerne. At de ikke klagede over Mortensen, forstaar jeg saa godt.

Naar der nu er kommet Klage over, at denne Sag er kommen offentlig frem gennem Bladene, hvilket har gjort sit til at svække Tilliden til denne Anstalt, skal jeg oplyse, at da jeg for halvandet Aar siden besøgte Flakkebjerg, før der sidste Gang blev skrevet noget om denne Anstalt, sagde Mortensen til mig: „De maa endelig ikke være med til at svække Tilliden til denne Anstalt“. Jeg sagde: „Nu